

Anonymizovaná verze

Překlad

C-27/23 – 1

Věc C-27/23

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

23. ledna 2023

Předkládající soud:

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Lucembursko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

19. ledna 2023

Navrhovatel:

FV

Odpůrce:

Caisse pour l'avenir des enfants

[OMISSIS]

[OMISSIS] **Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Kasační soud Lucemburského velkovévodství, Lucembursko)** [OMISSIS]

devatenáctého ledna dva tisíce dvacet tři

[OMISSIS]

[OMISSIS] [složení]

ve věci

FV, bytem B-6741 Vance (Belgie), [OMISSIS]

navrhovatel v řízení o kasačním opravném prostředku,

[OMISSIS]

proti

CAISSE POUR L'AVENIR DES ENFANTS (CAE) (ORGÁN PRO SPRÁVU A VYPLÁCENÍ RODINNÝCH DÁVEK, LUCEMBURSKO), veřejná instituce, se sídlem v L-2449 Lucemburk, [OMISSIS]

odpůrce v řízení o kasačním opravném prostředku,

[OMISSIS]

S ohledem na napadený rozsudek, který vynesla dne 27. ledna 2022 [OMISSIS] [spisová značka] Conseil supérieur de la sécurité sociale (Vyšší rada sociálního zabezpečení, Lucembursko);

[OMISSIS]

[OMISSIS] [další právní východiska]

Skutkový stav

Z napadeného rozsudku vyplývá, že řídicí výbor CAE rozhodnutím ze dne 7. února 2017 odejmul FV se zpětným účinkem ke dni 1. srpna 2016 rodinné přídatky vyplácené na dítě FW, které je umístěno v jeho rodině na základě rozhodnutí soudu od 26. prosince 2005, a to z důvodu, že dítě s ním není v příbuzenském vztahu a nelze ho považovat za rodinného příslušníka podle článku 270 zákoníku sociálního zabezpečení, ve znění zákona ze dne 23. července 2016. Conseil arbitral de la sécurité sociale (Rozhodčí rada sociálního zabezpečení, Lucembursko) uvedené rozhodnutí zrušila a věc vrátila CAE k novému projednání. Conseil supérieur de la sécurité sociale (Vyšší rada sociálního zabezpečení) toto rozhodnutí nahradila vlastním rozhodnutím, kterým rozhodnutí CAE ze dne 7. února 2017 potvrdila.

K prvnímu a druhému důvodu kasačního opravného prostředku

[OMISSIS]

[OMISSIS] [důvody kasačního opravného prostředku vycházející z porušení vnitrostátního práva v důsledku jeho diskriminačního uplatnění, jakož i z porušení ústavní zásady rovného zacházení, irrelevantní pro účely předběžné otázky, jelikož vycházejí z vnitrostátního práva, a překrývající se, pokud jde o tvrzenou diskriminaci, s důvodem veřejného pořádku, který státní zastupitelství navrhuje soudu uplatnit i bez návrhu,

Tyto důvody kasačního opravného prostředku jsou tudíž nepřipustné.

Ke třetímu důvodu kasačního opravného prostředku

[OMISSIS]

[OMISSIS] [důvod kasačního opravného prostředku vycházející z porušení procesních pravidel, irelevantní pro účely předběžné otázky]

Tento důvod kasačního opravného prostředku je proto nepřipustný.

K důvodu veřejného pořádku navrženému státním zastupitelstvím

„Vycházející z porušení zásady rovného zacházení zaručené článkem 45 SFEU a čl. 7 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie, jakož i článku 67 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení a článku 60 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení,

v rozsahu, ve kterém Conseil supérieur de la sécurité sociale (Vyšší rada sociálního zabezpečení), rozhodující o odvolání proti rozsudku, kterým byla prohlášena za opodstatněnou žaloba navrhovatele v řízení o kasačním opravném prostředku směřující proti rozhodnutí o odejmutí, s účinností od 1. srpna 2016, rodinných přídatků na dítě umístěné do rodiny navrhovatele od 26. prosince 2007, změnil napadený rozsudek a rozhodl, že rozhodnutí řídicího výboru ze dne 7. února 2017 je platné v plném rozsahu,

a to navzdory tomu, že ustanovení uvedená v důvodu veřejného pořádku brání tomu, aby takovému příhraničnímu pracovníkovi s bydlištěm v jiném členském státě Evropské unie, který vykonává závislou činnost v Lucembursku, jako je navrhovatel v řízení o kasačním opravném prostředku, nebyl přiznán rodičovský přírůstek na děti, o jejichž umístění u navrhovatele v tomto jiném členském státě rozhodl soud, a to vzhledem k tomu, že každé dítě, o jehož umístění rozhodl soud a které má bydliště v Lucembursku, má na základě čl. 269 odst. 1 druhého pododstavce písm. a) zákoníku sociálního zabezpečení na tento přírůstek nárok.“

Odpověď soudu

Článek 269 odst. 1 zákoníku sociálního zabezpečení stanoví:

„Zavádí se příspěvek na budoucnost dětí, dále jen ‚rodinný přírůstek‘.

Nárok na rodinný přírůstek vzniká:

- a) každému dítěti, které skutečně a soustavně pobývá v Lucembursku a má zde zákonné bydliště;

- b) *rodinným příslušníkům ve smyslu článku 270 každé osoby, na kterou se vztahují lucemburské právní předpisy a která spadá do oblasti působnosti evropských nařízení nebo jiného dvoustranného či mnohostranného nástroje uzavřeného Lucemburskem v oblasti sociálního zabezpečení, jež stanoví vyplácení rodinných přídatků podle právní úpravy státu zaměstnání. Rodinní příslušníci musejí mít bydliště v zemi stanovené v dotyčných nařízeních nebo nástrojích.*“

Článek 270 téhož zákoníku stanoví:

„Pro účely použití čl. 269 odst. 1 písm. b) se považují za rodinného příslušníka osoby, u kterého vzniká nárok na rodinný příspěvek, děti narozené v manželství, děti narozené mimo manželství a adoptivní děti této osoby.“

Navrhovatel v řízení o kasačním opravném prostředku má bydliště v Belgii a pracuje v Lucembursku. Vztahují se tedy na něho normy práva Evropské unie týkající se volného pohybu pracovníků a jejich práva nebýt diskriminován, přímo či nepřímo, na základě státní příslušnosti.

Dítě FW je od roku 2005 umístěno na základě rozhodnutí belgického soudu do rodiny navrhovatele. Podle čl. 269 odst. 1 zákoníku sociálního zabezpečení je nárok na přiznání rodinných přídatků upraven odlišně podle toho, zda se jedná o dítě s bydlištěm v Lucembursku nebo dítě, které zde bydliště nemá.

Jde-li o dítě s bydlištěm v Lucembursku, má toto dítě ve všech případech přímý nárok na vyplacení rodinných přídatků, jelikož čl. 273 odst. 4 tohoto zákoníku stanoví, že „[v] případě, že o umístění dítěte rozhodl soud, vyplácí se rodinný příspěvek fyzické nebo právnické osobě, které bylo dítě svěřeno do péče a u které má dítě zákonné bydliště a u které skutečně a soustavně pobývá“.

Co se týče dítěte nemajícího bydliště v Lucembursku, což je případ dítěte FW, které bylo umístěno do rodiny navrhovatele, který bydlí v Belgii, pro „rodinné příslušníky“ příhraničního pracovníka, definované v článku 270 téhož zákoníku jako „*děti narozené v manželství, děti narozené mimo manželství a adoptivní děti této osoby*“, je tento nárok stanoven toliko jako odvozený. Případ dítěte umístěného na základě rozhodnutí soudu do rodiny osoby, která nemá bydliště v Lucembursku, není uvedeným zákoníkem upraven, a nárok na základě vnitrostátních právních předpisů tudíž nezakládá.

K tomu je třeba doplnit, že s odvoláním na článek 67 nařízení (ES) č. 883/2004 ve spojení s čl. 7 odst. 2 nařízení (EU) č. 492/2011 a čl. 2 bodem 2 směrnice 2004/38 Soudní dvůr Evropské unie v rozsudku ze dne 2. dubna 2020 ve věci C-802/18 rozhodl, že dítětem příhraničního pracovníka, které nepřímo požívá sociálních výhod, je třeba rozumět nikoliv pouze dítě, jehož rodičem je tento pracovník, ale rovněž dítě manžela či manželky nebo registrovaného partnera či partnerky pracovníka, pokud tento pracovník zajišťuje výživu tohoto dítěte, což přísluší ověřit vnitrostátnímu soudu.

Vystává tudíž následující otázka souladu tohoto rozdílného zacházení s evropskými právními předpisy:

[OMISSIS] [znění předběžné otázky]

Než bude přistoupeno k jakémukoliv dalšímu úkonu, je třeba předložit tuto předběžnou otázku Soudnímu dvoru Evropské unie.

Z TĚCHTO DŮVODŮ,

Cour de cassation (Kasační soud)

prohlašuje všechny tři důvody kasačního opravného prostředku za nepřipustné;

s ohledem na článek 267 Smlouvy o fungování Evropské unie,

předkládá Soudnímu dvoru Evropské unie k zodpovězení následující otázky:

„Brání zásada rovného zacházení zaručená článkem 45 SFEU a čl. 7 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie, jakož i článek 67 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení a článek 60 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení nařízení, právním předpisům členského státu, podle kterých v tomto členském státě nemůže být příhraničním pracovníkům vyplácen na děti, umístěné u těchto pracovníků na základě soudního rozhodnutí, rodinný přídatek spojený s výkonem závislé činnosti těmito pracovníky, ačkoliv všechny děti, o jejichž umístění rozhodl soud a mají bydliště v uvedeném členském státě, mají nárok na tento přídatek, který se vyplácí fyzické nebo právnické osobě, které bylo dítě svěřeno do péče, u které má dítě zákonné bydliště a u které skutečně a soustavně pobývá? Může mít na odpověď na tuto otázku vliv skutečnost, že příhraniční pracovník zajišťuje výživu tohoto dítěte?“

[OMISSIS]

[OMISSIS] [prerušování řízení, náklady řízení, informace o řízení]